

وزیر آموزش و پرورش:

اجرای برنامه‌های پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی در ۱۰۰ منطقه کشور

حتی مدیر مدرسه دسترسی کامل به همه اطلاعات ندارد و فقط مشاور اطلاعات دارد. وی اضافه کرد: اطلاعات این سامانه مجرمانه است؛ اما منشور اخلاقی و قسم نامه نماد را تنظیم می‌کنیم. واقعیت این است که آموزش و پرورش نه تنها به تنهایی از عهده کار بر نمی‌آید حتی آسیب‌های آن را هم نمی‌تواند بر عهده بگیرد. آسیب‌های اجتماعی فقط معمول اقدامات آموزش و پرورش نیست بلکه اتفاقات مختلف فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی رخ می‌دهد و آسیب‌ها ایجاد می‌شود و برای حل آن باید همه کمک کنند.

تدوین لایحه برای اجباری کردن آموزش عمومی در کشور

وی ادامه داد: وزارت دادگستری با همکاری قوه قضاییه و سایر مراجع ذی‌ربط، در حال آماده‌سازی لایحه‌ای است تا آموزش عمومی در کشور حداقل اجباری شود، همان‌طور که در بسیاری از کشورهای جهان مشاهده می‌شود. اگر آموزش عمومی به صورت اجباری تعریف شود و ترک تحصیل دانش‌آموزان جرم تلقی شود، این امر می‌تواند یکی از مؤثرترین راهکارها برای کاهش بازماندگی از تحصیل باشد. در این چارچوب، دانش‌آموزانی که به دلایل اقتصادی یا اجتماعی از حضور در مدرسه بازمی‌مانند، نباید رها شوند و توجه ویژه‌ای به آنان خواهد شد.

کاظمی اظهار کرد: در حوزه شناسایی بازماندگان از تحصیل، دو مرحله آمارگیری انجام می‌شود. نخست در آبان‌ماه، تعداد دانش‌آموزان سال جاری با سال گذشته مقایسه می‌شود تا مشخص شود چه کسانی باید در مدرسه حضور داشته باشند اما غایبان.

وی افزود: آمار اولیه تنها داده‌های خام هستند و بازماندگان واقعی از تحصیل را نشان نمی‌دهند. به عنوان نمونه، برخی دانش‌آموزان در خارج از کشور یا مدارس علوم دینی مشغول تحصیل‌اند و در سامانه ثبت مدارس وجود ندارند. در یک استان بیش از ۴۰ هزار طلبه علوم دینی مشغول به تحصیل هستند که عملاً بازمانده از تحصیل محسوب نمی‌شوند همچنین بخشی از دانش‌آموزان در قالب برنامه‌های مسجد محور آموزش می‌بینند. کاظمی تأکید کرد: در حال حاضر اطلاعات تکمیلی در حال جمع‌آوری است و سامانه شهید محمودوند نیز در حال اصلاح است تا آمار دقیق و واقعی بازماندگان از تحصیل مشخص شود. وزیر آموزش و پرورش افزود: علاوه بر این، بخشی از دانش‌آموزان در پیش‌دبستانی و برخی دیگر نیز دارای معلولیت هستند و امکان حضور در مدارس معمولی را ندارند، تعداد این دانش‌آموزان حدود ۱۴ هزار نفر است که در سامانه مابایت نشده‌اند، زیر شرایط آموزشی برای آن‌ها متفاوت است.

در پایان هر سال آمار دقیق بازماندگان از تحصیل تهیه می‌شود

کاظمی گفت: یک آمار بازماندگان از تحصیل هم در خردادماه گرفته می‌شود، در این فرایند این لیست را به مناطق و استان‌ها و مدارس می‌دهیم. سال گذشته، با توجه به این فرآیندها، حدود ۳۰ هزار دانش‌آموز شناسایی شدند و اقدامات لازم برای بازگشت آن‌ها به مدرسه انجام شد. بر این اساس، در پایان هر سال، می‌توانیم آمار دقیق بازماندگان از تحصیل را ارائه دهیم. وزیر آموزش و پرورش تأکید کرد: موضوع بازماندگان از تحصیل برای ما بسیار مهم است و تلاش می‌کنیم تا هیچ دانش‌آموزی بدون دسترسی به آموزش و پرورش رها نشود، زیرا بازماندگی از تحصیل یکی از مهم‌ترین آسیب‌های اجتماعی محسوب می‌شود. کاظمی تصریح کرد: بازگرداندن دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل به مدرسه بزرگ‌ترین خدمت در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی است و آموزش و پرورش در این حوزه به حمایت و همکاری جدی نیاز دارد و در این خصوص باید میز نماد در استان‌ها شکل گیرد و جلسات مستمر با دستگاه‌ها برگزار شود، ارجاعات دانش‌آموزان باید به سرعت رسیدگی شود و مشکلات آنها برطرف گردد.

وزیر آموزش و پرورش گفت: تعداد مناطق هدف اجرای برنامه‌های پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی از ۲۲ منطقه در سال گذشته به ۱۰۰ منطقه در سال جاری افزایش یافته و تمرکز اصلی این وزارتخانه بر اقدامات پیشگیرانه است.

به گزارش ایرنا، علیرضا کاظمی در نشست ستاد راهبری نظام مراقبت اجتماعی دانش‌آموزان که با حضور اصغر جهانگیر معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضاییه برگزار شد، با اشاره به رویکرد پیشگیرانه این وزارتخانه در حوزه آسیب‌های اجتماعی اظهار داشت: در این ۱۰۰ منطقه، مجموعه‌ای گسترده از برنامه‌های اجباری از جمله فعالیت‌های اوقات فراغت، برنامه‌های ورزشی، عبادی، مراسم و مناسبت‌ها، همچنین فعالیت‌های قرآنی و فرهنگی با جدیت بیشتری در دستور کار قرار گرفته است.

وزیر آموزش و پرورش با بیان اینکه اجرای برنامه‌های پیشگیرانه نیازمند مشارکت همه بخش‌هاست، تصریح کرد: تمامی معاونت‌های آموزش و پرورش در اجرای این برنامه‌ها نقش دارند و در کنار آن‌ها، تشکلهای دانش‌آموزی، بسیج دانش‌آموزی، اتحادیه دانش‌آموزی، سازمان جوانان جمعیت هلال احمر و ستاد مبارزه با مواد مخدر نیز همکاری‌های لازم را انجام می‌دهند.

کاظمی با اشاره به تمرکز ویژه بر برخی آسیب‌های اولویت‌دار گفت: در حوزه دو آسیب مهم «خودکشی» و «اعتیاد» تمرکز بیشتری صورت گرفته و برنامه‌های گسترده‌تری برای پیشگیری از این آسیب‌ها طراحی و اجرا شده است.

وی از انجام اقدامات زیرساختی در این زمینه خبر داد و افزود: برای اجرای مؤثر برنامه‌های پیشگیرانه، نیازمند برخی اقدامات زیرساختی و قانونی هستیم که در این راستا، نظام مراقبت اجتماعی دانش‌آموزان تدوین و ابلاغ شده است.

وزیر آموزش و پرورش راه‌اندازی خط ۱۵۷۰ ویژه دانش‌آموزان و تقویت مراکز مشاوره را از دیگر اقدامات مهم این وزارتخانه در حوزه پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی عنوان کرد.

تأکید وزیر آموزش و پرورش بر تقویت «میز نماد»

کاظمی با اشاره به ائتلاف و مشارکت ۱۴ دستگاه در اجرای نظام مراقبت اجتماعی دانش‌آموزان، افزود: یکی از مواردی که در اجرای این طرح بسیار به نیاز راه‌اندازی «میز نماد» است. تعدادی از دانش‌آموزان آسیب دیده‌اند اما به تنهایی نمی‌توانیم برای درمان آنها مداخله کنیم؛ بلکه شراکی داریم که کمک می‌کنند و باید این همکاری بین دستگاهی و از جاع بین دستگاهی رقم بخورد.

وزیر آموزش و پرورش گفت: یکی از مشکلات با دستگاه‌ها این است که می‌خواهند به کل اطلاعات در سامانه «نماد» دسترسی داشته باشند، که این موضوع امکان‌پذیر نیست و اکنون

پوست هوشمند، ربات‌ها را از خطر دور می‌کند

پژوهشگران چینی پوست الکترونیکی هوشمندی ساخته‌اند که به ربات‌ها حس لامسه و حتی توانایی احساس درد می‌بخشد. این پوست مانند سیستم عصبی بدن، در برابر لمس‌های خطرناک، به سرعت وبدون نیاز به فکر کردن واکنش نشان می‌دهد.

به گزارش ایرنا، وبگاه تک‌اکسپلور در گزارشی آورده است: تصور کنید دستتان روی یک شیء داغ قرار بگیرد، حتی قبل از اینکه متوجه شوید، دستتان به‌طور خودکار و سریع عقب می‌کشد. این واکنش سریع به لطف اعصاب حسی در پوست شما اتفاق می‌افتد که مانند یک مدار برق سریع، پیام را به نخاع می‌فرستند و عضلات را فعال می‌کنند تا از سوختگی جدی جلوگیری کنند.

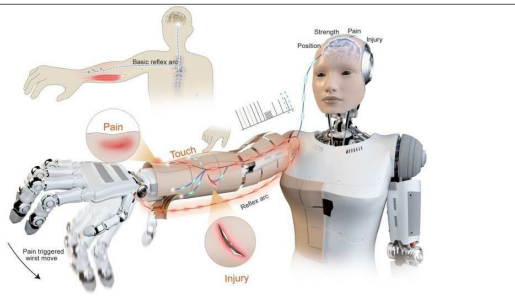
اما اگر همین اتفاق برای یک ربات انسان‌نما روی دهد، چه؟ در ربات‌های امروزی، اطلاعات حسگر ابتدا باید به مغز یا پردازنده مرکزی ربات رستاده شود، آنجا پردازش شود و بعد دستور حرکت به بازو برسد. این تأخیر حتی اگر کوتاه باشد، می‌تواند به ربات، آسیب جدی وارد کند. دانشمندان چینی در پژوهش جدیدی که نتایج آن در مجله معتبر مجموعه مقالات آکادمی ملی علوم راه‌حل (PNAS) منتشر شده، پوست الکترونیکی هوشمندی ساخته‌اند که ساختار سیستم عصبی انسان را تقلید می‌کند. این پوست به ربات‌ها حس لامسه و حتی توانایی احساس درد می‌بخشد و به آن‌ها امکان می‌دهد در برابر خطر، واکنشی فوری و خودکار مانند انسان داشته باشند.

پوستی که مثل اعصاب انسان کار می‌کند

پوست‌های رباتیک فعلی بیشتر شبیه به صفحه‌های لمسی ساده هستند که فقط می‌فهمند لمس شده‌اند؛ اما این پوست جدید، مانند سیستم عصبی انسان طراحی شده است:

سلامتی خود را کنترل می‌کند: این پوست هر چند ثانیه یکبار، یک پیام سلامتی به پردازنده ربات می‌فرستد (مثلاً می‌گوید حال خوب است). اگر پوست بریده شود یا آسیب ببیند، این پیام قطع می‌شود و ربات، متوجه محل آسیب می‌شود.

درد را حس می‌کند: وقتی پوست لمس می‌شود، سیگنالی درباره میزان فشار ارسال می‌کند. اگر این فشار از یک حد خاص بیشتر شود (مثلاً یک ضربه محکم وارد شود یا با یک جسم داغ،

تماس ایجاد شود)، پوست آن را به‌عنوان درد تشخیص می‌دهد.

واکنش سریع و خودکار: در این لحظه، پوست دیگر منتظر پردازش مغز ربات نمی‌ماند؛ بلکه یک سیگنال اضطراری پرتوان مستقیماً به موتورهای بازویی فرستد و باعث می‌شود ربات فوراً دست خود را عقب بکشد؛ دقیقاً مانند واکنش غیر ارادی (فلکس) بدن انسان.

تعمیر آسان مثل بازی لگو

یکی از ویژگی‌های جالب این پوست، قابلیت تعمیر سریع و آسان آن است. این پوست از قطعات مغناطیسی ساخته شده که مثل قطعات لگو به هم متصل می‌شوند. اگر قسمتی از پوست آسیب ببیند، به راحتی می‌توان آن قطعه را جدا کرد و یک قطعه سالم جدید را در جای آن قرار داد.

آینده ربات‌های همدم

این اختراع گامی بزرگ برای ساخت ربات‌هایی است که در آینده در خانه‌ها، بیمارستان‌ها یا محل کار در کنار ما زندگی خواهند کرد. ربات‌های مجهز به چنین پوستی می‌توانند تعامل طبیعی‌تری با انسان‌ها داشته باشند و حتی در مواجهه با خطر از خود محافظت کنند. قدم بعدی پژوهشگران، افزایش حساسیت این پوست است تا بتواند چندین لمس هم‌زمان را هم به‌درستی تشخیص دهد.

آگهی مجمع فوق العاده عمومی برج اول کرمان

در تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۹ ساعت ۹ صبح در محل برج اول طبقه چهارم برگزار می‌گردد.

۱: تصویب شارژ عمرانی و جاری سال ۱۴۰۵

۲: تصویب ساعات کاری ایام تعطیلات

۳: تصویب بیلوردهای تبلیغاتی طبقات تجاری

هیئت مدیره مجتمع برج اول

سر مقاله

حسین قریب‌گرگانی / تحلیلگر اقتصاد دیجیتال

گمشده‌های بودجه دولت

● لایحه بودجه ۱۴۰۵ را باید نه صرفاً به عنوان یک سند دخل و خرج سالانه، بلکه به مثابه بیانیه سیاستی دولت در یکی از حساس‌ترین مقاطع اقتصاد ایران خواند؛ مقطعی که همزمان با تداوم تورم بالا، فرسایش سرمایه اجتماعی، افت نرخ سرمایه‌گذاری و شتاب تحولات فناورانه در جهان همراه شده است. در چنین بستری، بودجه عمومی بیش از هر زمان دیگر باید نقش «لنگر انتظارات» را ایفا کند و با ارسال سیگنال‌های معتبر، افق تصمیم‌گیری بنگاه‌ها، سرمایه‌گذاران و حتی خانوارها را باتثبات‌تر سازد.

بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۵ اما نشان می‌دهد که این سند همچنان گرفتار ناترازی‌های مزمن و تناقض‌های سیاستی است؛ مسائلی که در ادبیات نهادهایی چون صندوق بین‌المللی پول به عنوان ضعف در «اعتبار چارچوب مالی» شناخته می‌شود. در سطح کلان، چالش اصلی بودجه ۱۴۰۵ استمرار عدم قطعیت در سمت منابع است. اتکال بالا به درآمدهایی که تحقق آنها وابسته به فروض خوش‌بینانه یا متغیرهای برون‌زا است، موجب می‌شود بودجه به جای آنکه ابزار تثبیت‌گر باشد، خود به عامل تشدید نااطمینانی بدل شود. در اقتصادی که تورم مزمن و انتظارات تورمی نهادینه شده‌اند، این نااطمینانی به‌طور مستقیم در افزایش ریسک سرمایه‌گذاری، کوتاه‌شدن افق برنامه‌ریزی بنگاه‌ها و گسترش فعالیت‌های غیرمولد بازناب می‌یابد. تجربه اقتصادهای نوظهور نشان می‌دهد که حتی در شرایط محدودیت‌های شدید خارجی، شفافیت در فروض و محافظه‌کاری مالی می‌تواند هزینه سرمایه را کاهش دهد؛ مسیری که در بودجه ۱۴۰۵ به صورت ناقص طی شده است.

در سمت مصارف، ترکیب هزینه‌ای لایحه همچنان به نفع مخارج جاری، سنگینی می‌کند. رشد هزینه‌های حقوق و تعهدات رفاهی اگرچه در کوتاه‌مدت اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسد، اما در غیاب اصلاحات ساختاری، به تدریج ظرفیت سرمایه‌گذاری دولت را می‌بلعد. از منظر اقتصاد رشد، مساله اصلی کیفیت و بازده اجتماعی هزینه‌هاست. وقتی سهم مخارج سرمایه‌ای و به ویژه سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های نرم - آموزش، داده، تنظیم‌گری و نوآوری - محدود می‌شود، بهره‌وری کل عوامل افت می‌کند و اقتصاد در مسیر رشد پایین قفل می‌شود. گزارش‌های تحلیلی بانک جهانی بارها بر این نکته تأکید کرده‌اند که توسعه پایدار بدون سرمایه‌گذاری هدفمند دولت در این حوزه‌ها دست‌یافتنی نیست.

از منظر سیاست ضدتورمی نیز لایحه بودجه ۱۴۰۵ حامل پیام‌های متناقض است. درحالی‌که مهار تورم به عنوان اولویت اعلام می‌شود، ساختار کسری بودجه و شیوه‌های تأمین مالی آن همچنان خطر «غلبه مالی» را به همراه دارد؛ وضعیتی که در آن سیاست پولی ناچار به تبعیت از نیازهای مالی دولت می‌شود. در اقتصادی با عمق مالی محدود، این مسیر نهایتاً به افزایش پایه پولی و تداوم تورم منجر خواهد شد. چنین ناهم‌سویی‌ای میان سیاست مالی و پولی، اعتبار هر دو را تضعیف کرده و انتظارات تورمی را تثبیت می‌کند؛ امری که خود به کاهش رفاه و بی‌ثباتی بیشتری انجامد.

در این میان، مهم‌ترین خلأ راهبردی بودجه ۱۴۰۵ در باید در نحوه مواجهه آن با اقتصاد دیجیتال و فناوری جست‌وجو کرد. درحالی‌که اقتصاد دیجیتال به عنوان موتور اصلی افزایش بهره‌وری، خلق مشاغل با ارزش افزوده بالا و ارتقای تاب‌آوری اقتصادی شناخته می‌شود، در این لایحه اثری از آن نیست. تنها بخشی با عنوان فناوری همچنان به صورت هزینه‌ای و پروژه‌محور دیده شده است. تخصیص‌های محدود و پراکنده، فاقد پیوند روشن با اهداف بهره‌وری و رقابت‌پذیری هستند و از ابزارهای مدرن سیاست‌گذاری - مانند اعتبار مالیاتی تحقیق و توسعه، حمایت هوشمند از سرمایه‌گذاری خطرپذیر، یا تنظیم‌گری مبتنی بر داده - به ندرت استفاده شده است. این رویکرد نه تنها سیگنال مثبتی به بخش خصوصی فناور نمی‌دهد، بلکه نااطمینانی مقرراتی و ریسک سیاستی را تشدید می‌کند. در نتیجه، بسیاری از بنگاه‌های دیجیتال به جای تمرکز بر نوآوری، مقیاس‌پذیری و رویکرد اقتصادی، درگیر بقا و سازگاری کوتاه‌مدت می‌شوند.

مساله اصلی این لایحه، فقدان یک منطق منسجم در استفاده از بودجه به عنوان ابزار سیاست صنعتی نوین است. اقتصادهای موفق در گذار دیجیتال، بودجه را برای هم‌راستاسازی سیاست مالی، آموزشی و تنظیم‌گری با نیازهای اقتصاد آینده به کار می‌گیرند. در مقابل، بودجه ۱۴۰۵ تصویری از ناپوستگی سیاست‌ها ارائه می‌دهد: گویی فناوری امری حاشیه‌ای است، نه ستون فقرات رشد آینده. لایحه بودجه ۱۴۰۵ بیش از آنکه نشانه یک چرخش راهبردی باشد، بازتولید الگوی گذشته است؛ الگویی که در آن فشارهای کوتاه‌مدت مالی بر ملاحظات بلندمدت توسعه‌ای غلبه دارد. بدون بازنگری در منطق تخصیص منابع، کاهش نااطمینانی سیاستی و ارتقای جایگاه واقعی اقتصاد دیجیتال در بودجه، این سند بعید است بتواند نقشی مؤثر در تقویت رشد پایدار، مهار تورم و افزایش تاب‌آوری اقتصاد ایران ایفا کند. بودجه ۱۴۰۵ می‌توانست نقطه عزیمت یک روایت جدید از توسعه باشد؛ اما فعلاً بیش از هر چیز، روایت تداوم ناترازی هاست.